

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocații Bodean Ina și Hamureac Oxana în numele inculpatului Bivol Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Bivol Ion xxxx**, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.08.2017 - 01.03.2018;

Instanța de apel: 05.04.2018 - 26.09.2018;

Instanța de recurs: 15.12.2018 - 12.02.2019;

Instanța de apel: 18.03.2019 – 10.07.2019;

Instanța de recurs: 18.11.2019 – 12.02.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești din 01 martie 2018, Bivol Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă plângerea avocatului Rotaru Vitalie în numele lui Bivol Ion, cu privire la nulitatea actelor de procedură, scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului și încetarea urmăririi penale, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de Bivol Ion și acestea nu întrunesc elementele infracțiunii.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1 033,61 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 16 iulie 2017, în jurul orei 02.00, Bivol Ion aflându-se în xxxx xxxx, cu scop de profit și de a sustrage bunurile

altei persoane, prin deteriorarea geamului de la ușă, a pătruns în casa de locuit ce aparține lui Sinchevici Onea de la care a cerut mijloace bănești, după care fiind refuzat a aplicat violența periculoasă pentru viață și sănătate prin lovirea acesteia de mai multe ori cu un băț, neidentificat de organul de urmărire penală, peste diferite părți ale corpului cauzându-i părții vătămate leziuni corporale sub formă de fractură a coastei VII pe stânga, echimoze masive pe spate și membre 2 care conform raportului de expertiză judiciară nr.113D din 04.08.2017 se califică ca vătămare medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, după care în mod deschis a sustras portmoneul în care se afla suma de 4 000 lei în numerar, cauzându-i astfel părții vătămate Sinchevici Onea o daună materială în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel inculpatul, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi sentințe de achitare, deoarece instanța de fond nu a dat o apreciere juridică corectă circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și drept urmare, încălcând dreptul inculpatului la un proces echitabil, or, probele administrate în cadrul examinării cauzei penale nu demonstrează vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și mai mult ca atât, instanța de fond nu a supus analizei și nu a dat o apreciere juridică faptului că declarațiile părții vătămate sunt confuze, contradictorii și lipsite de claritate.

3.1. La 16.05.2018, avocații Hamureac Oxana și Bodean Ina au depus cerere de apel suplimentară în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că, instanța de fond la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate Sinchievici Onea, a martorilor Cebotari Olga, Verdeac Margareta, Tarabufa Andrei, Prisacari Natalia, Bivol Viorel, Moldovan Vitalie, precum și materialele cauzei și anume, procesul verbal de cercetare la fața locului, înregistrările convorbirilor telefonice, procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Bivol Ion, procesul-verbal de examinare a bancnotei ridicată în cadrul perchezițiilor la domiciliu, procesul-verbal de examinare a hainelor ridicate de la Bivol Ion și bancnota ridicată de la Bivol Vasile, raportul de expertiză medico-legală, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, procesul-verbal de confruntare, corpurile delict, procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate, a constatat că acestea demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal a reținut că proba decisivă este declarația părții vătămate, iar argumentele prin care se justifică această probă pentru a fundamenta o sentință de

condamnare au fost expuse de către prima instanță, preluate și de către instanța de apel.

Totodată, instanța a respins argumentul părții apărării referitor la proveniența bancnotelor de 50 lei, această probă este una indirectă și nu are putere decisivă, or, în lipsa acestor bancnote, probatoriul administrat este suficient pentru emiterea sentinței de condamnare.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Pedeapsa aplicată lui Bivol Ion este proporțională faptei comise, la aplicarea căreia s-a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, anterior a fost judecat de Judecătoria Șoldănești pe cauza penală nr.2015470108 pe art.264¹ alin.(1) Cod penal, cauza penală nr.2011380300 pornită pe art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, a fost încetată de Procuratura raionului Șoldănești conform art.109 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.7 Cod penal și reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, precum și din limitele pedepsei stabilite în art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, care stabilește pedepse alternative, a considerat că în privința inculpatului prima instanță echitabil și întemeiat a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsă, care corespunde principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar avocații Hamureac Oxana și Bodean Ina în numele inculpatului, în care au solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor înaintate, recurenții au formulat următoarele motive:

- din conținutul deciziei reiese că instanța a omis să se expună asupra motivelor invocate în apelul inculpatului, limitându-se doar la descrierea acestora, iar toate concluziile acesteia s-au rezumat doar la însușirea motivelor instanței de fond, descriind desfășurat toate probele, fără a le oferi o apreciere amplă;

- instanța de apel nu s-a expus asupra divergențelor declarațiilor părții vătămate și cu toate că apărarea a solicitat audierea suplimentară în ședința de judecată, instanța neîntemeiat a refuzat demersul, ca ulterior, aceste declarații confuze să le rețină ca probă decisivă întru condamnarea inculpatului;

- în cadrul ședinței de judecată apărarea a solicitat și efectuarea unei expertize dactiloscopice a bancnotei de 50 lei, ridicate în cadrul percheziției, însă instanța de apel a respins acest demers neîntemeiat, motivând că avocatul a avut posibilitate de a solicita

efectuarea expertizei în cadrul primei instanțe;

- instanța de apel respingând toate cererile apărării privind prezentarea probelor, nu a relatat care sunt motivele respingerii acestora, fără a face trimitere la vreo normă din Codul de procedură penală și fără a face vreo motivare sub aspectul admisibilității acestor probe, încălcând astfel și dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2019, recursul ordinar declarat a fost admis, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea deciziei pronunțate, instanța de recurs a statuat că, prin decizia instanței de apel din 26.09.2018, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări. Reieșind din materialele dosarului, la 16.05.2018, pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel, avocații Hamureac Oxana și Bodean Ina în numele inculpatului, au depus apel suplimentar, în conformitate cu art.402 alin.(5) Cod de procedură penală, care expres indică că, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, însă reieșind din conținutul deciziei recurate rezultă că, instanța de apel nu s-a expus asupra apelului suplimentar, iar motivele invocate au rămas fără soluționare și fără argumentare.

Atât timp cât instanța de apel a omis judecarea apelului suplimentar, soluția sa este una nulă, deoarece motivele invocate suplimentar ar fi putut schimba viziunea instanței de apel asupra cauzei supuse judecării, or, în acest apel au fost invocate noi motive de apel care vizează orice latură a cauzei penale.

Totodată, verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel la adoptarea soluției de respingere ca nefondat a apelului declarat de inculpat, cu menținerea sentinței, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Astfel, simpla motivare a instanței de apel precum că: “...*analizând declarațiile părții vătămate Sinchievici Onea, a martorilor Cebotari Olga, Verdeac Margareta, Tarabuța Andrei, Prisacari Natalia, Bivol Viorel, Moldovan Vitalie, precum și materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului; înregistrările convorbirilor telefonice; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Bivol Ion; procesul-verbal de examinare a bancnotei ridicată în cadrul perchezițiilor la domiciliu; procesul-verbal de examinare a hainelor ridicate de la Bivol Ion și bancnota ridicată de la Bivol Vasile; raportul de expertiză medico-legală; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei; procesul-verbal de confruntare; corpurile delictive; procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.*”, instanța de recurs a apreciat-o ca fiind insuficientă și nejustificată întru menținerea soluției instanței de fond, or, potrivit art.93 alin.(1) și alin.(2) Cod de

procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit a conchis că, la examinarea cauzei instanța de apel nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată. De asemenea, instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelurilor declarate.

Circumstanțele expuse atestă că, instanța de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs și rezultând din contextul celor descrise supra, decizia atacată urmează a fi casată, iar la o nouă rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2019, au fost respinse apelul declarat de inculpat și apelul suplimentar al avocaților Hamureac Oxana și Bodean Ina în numele inculpatului, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

7.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond, judecând cauza a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Bivol Ion corect au fost încadrate juridic în baza prevederilor art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, tâlhăria - atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate este pe deplin confirmată.

Instanța a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just stabilind vinovăția inculpatului Bivol Ion în comiterea infracțiunii imputate.

Alegațiile apelantului referitor la faptul că, declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciere critic, pe motiv că, ultima vede rău chiar și cu ochelari, dar în acea noapte, când i-a fost deconectată lumina, ea a văzut că atacatorul tremura și nici nu era cu ochelari, cât și alegațiile expuse în apelul suplimentar depus de avocații Ina Bodian și Oxana Hamureac, precum că, partea vătămată a declarat că, nu-l poate descrie pe atacator, deoarece era întuneric, or, anume inculpatul Bivol Ion este cel care a fost recunoscut de către partea vătămată Sincheivici Onea, în cadrul urmăririi penale, atât după fotografie cât prezentarea

persoanei spre recunoaștere, și în cadrul confruntării cu inculpatul, de asemenea partea vătămată și în cadrul ședinței de judecată a declarat cu lux de amănunte cum a fost săvârșită infracțiunea și în ce mod, 1-a recunoscut pe inculpat, adică când acesta lumina cu lanterna din buzunar și atunci i-a și văzut fața care pe urmă revenindu-și din starea de stres și la prezentarea fotografiilor, și-a dat seama că acesta este Bivol Ion.

Totodată, vinovăția inculpatului Bivol Ion se demonstrează și prin faptul că, fiind nemulțumit de faptul că, a lucrat în Rusia la feciorul părții vătămate Tarabuța Ivan, care i-a rămas dator pentru lucrul efectuat, ceea ce se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Sincheivici Onea, care a declarat că, la recunoscut pe inculpatul și după voce și după cuvintele: „*feciorul tău nu mi-a achitat salariul pentru munca efectuată*”.

Cu referire la criticile apelantului referitor la faptul că, de către instanța de fond nu au fost prezentate careva probe, precum că, el a săvârșit infracțiunea, or, partea vătămată a declarat că, persoana care a agresat-o, i-a spus să-i dea banii, deoarece a lucrat o lună de zile la fiul ei Tarabuța Ivan și acesta nu i-a plătit, spunând că banii sunt la ea, iar fiul său a plecat la muncă peste hotare din localitatea Găuzeni, instanța de apel le-a considerat ca fiind neconvingătoare din următoarele motive, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost audiat martorul Andrei Tarabuța, care a declarat că, 1-a sunat pe fratele și 1-a întrebat cine a lucrat la el, din băieții din sat sau din raion. El i-a spus că, a lucrat 2 băieți Viorel și Ion. După care și polițistul l-a sunat și la fel i-a răspuns că, a lucrat 2 băieți Viorel și Ion.

Alegațiile părții apărării expuse în apelul suplimentar cu privire la faptul că, procedura recunoașterii persoanei după fotografie, cât și prezentarea nemijlocită a acesteia spre recunoaștere, a fost viciată, deoarece, până la desfășurarea acestei acțiuni de urmărire penală, colaboratorii de politie i-au indicat concret părții vătămate persoana care urmează a fi recunoscută, instanța de apel le-a considerat ca fiind neconvingătoare din următoarele motive, or, conform procesului-verbal de recunoaștere după fotografii din 07.08.2017, partea vătămată Sincheivici Onea, a fost prevenită de răspunderea penală potrivit art.art.312, 313 Cod penal, fiind prezentate spre recunoaștere 6 fotografii. Totodată, partea vătămată a relatat semnamentele după care a recunoscut persoana din fotografia cu nr.5. Conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei din 07.08.2017, partea vătămată a fost avertizată de răspunderea penală potrivit art.art.312, 313 Cod penal, fiind prezentate spre recunoaștere 5 persoane, partea-vătămată a relatat semnamentele după care a recunoscut persoana cu nr.3, procesul-verbal fiind consemnat de către participanți inclusiv de către Bivol Ion, fără a fi invocate careva obiecții privitor la desfășurarea prezentării spre recunoaștere.

Instanța de apel a reiterat că, în momentul efectuării acțiunilor procesuale de către partea apărării nu au fost invocate careva încălcări de procedură asupra modului de desfășurare a prezentării spre recunoaștere după fotografiile a persoanei, iar circumstanțele invocate în plângere nu s-au adeverit nefiind dovedite de către partea apărării.

În circumstanțele indicate mai sus, cercetând și celelalte probe ale părții acuzării în ansamblu cu conținutul declarațiilor părții vătămate, declarațiile martorilor părții acuzării, instanța de apel nu a reținut temeieri legale de a pune aceste probe la îndoială, deoarece acestea în întregime coroborează cu materialele dosarului din motivul utilității lor, iar

conținutul fiecăreia din aceste probe certifică despre faptul, că în privința părții vătămate a fost comisă anume infracțiune înscrisă la art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, care i-a fost incriminată inculpatului Bivol Ion și a fost stabilită participația acestuia la comiterea acestei infracțiuni, iar existența obiecțiilor prin nimic confirmate ale inculpatului și părții apărării, nu au fost combătute prin careva date factologice și probe reale ce puteau fi reținute de instanță.

Respingând poziția părții apărării privind necesitatea achitării inculpatului, instanța de apel a conchis că, materialele cauzei demonstrează că anume Bivol Ion a săvârșit fapta imputată și în condițiile relatate, astfel instanța de fond corect a stabilit că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că pedeapsa aplicată în privința inculpatului de către prima instanță, corespunde criteriilor de individualizare, aceasta fiind în limitele stabilite de sancțiunea normei incriminate.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocații Bodean Ina și Hamureac Oxana în numele inculpatului Bivol Ion, au atacat decizia cu recurs ordinar, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, întrucât fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În motivarea recursului declarat au menționat că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri și drept urmare, încălcând dreptul inculpatului la un proces echitabil, or, probele administrate în cadrul examinării cauzei penale nu demonstrează vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și mai mult ca atât, instanța de apel nu a dat o apreciere juridică faptului că declarațiile părții vătămate sunt confuze, contradictorii și lipsite de claritate. În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat, se constată că recurenții invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, exprimând convingerea că, instanța de apel

greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea inculpatului Bivol Ion în baza art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Totodată, lecturând recursul, Colegiul penal reține că, acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor indicate, recurenții de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către inculpat.

Verificând actele cauzei, instanța de recurs conchide că, criticele formulate de partea apărării nu și-au găsit confirmarea, decizia recurată este legală și întemeiată urmând a fi menținută *ad integrum*. Colegiul penal constată că, instanța de apel a analizat cauza în fapt și în drept și a studiat în ansamblul ei problema vinovăției a inculpatului. Totodată, în baza probelor administrate în prealabil în cadrul unei proceduri contradictorii și cu respectarea drepturilor procesuale garantate părților, instanța de apel just a apreciat că Bivol Ion a săvârșit infracțiunea – tâlhăria, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Colegiul penal constată că preponderent argumentele formulate de apărare se referă la modalitatea de apreciere a probelor, în special recurenții obiectând asupra depozițiilor părții vătămate Sincheivici Onea, considerând că aceste declarații urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt confuze, contradictorii și lipsite de claritate.

La acest punct de analiză, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora. Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere a anumitor elemente factice, doar pe baza probelor administrate în cauză, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului, raportată la învinuirea imputată acestuia.

În aceeași consecutivitate de idei, expunând motivele care au stat la baza

inadmisibilității recursului declarat, Colegiul penal relevă și faptul că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*).

Colegiul penal, verificând subsidiar materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului Bivol Ion, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate de instanțe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului corespund elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în pct.7.1. al prezentei deciziei.

În contextul în care analizăm critica cu privire la examinarea unilaterală a probelor de către instanța de apel, nu ar fi depășit să facem referire și la prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

De altfel, conducându-se anume de aceste reglementări, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, după cum afirmă recurenții, ci coroborându-le le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina inculpatului Bivol Ion săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrunderea în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, simplul fapt că apărarea susține o anumită versiune cu privire la faptele desfășurate la 16.07.2017 și interpretează probele după propria opinie, nu constituie un motiv suficient pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum se solicită în recursul dedus judecării.

Referitor la obiecțiile apărării privind legalitatea acțiunilor de urmărire penală, instanța de recurs reține că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul și inculpatul ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa de prezentare a acestor materiale, iar invocarea nulității actului procedural la etapa examinării recursului ordinar, contravine prevederilor art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs enunță și faptul, că criticele invocate în recursul apărării au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce

vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Prin urmare, Colegiul penal reține că la judecarea cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea apărării, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocații Bodean Ina și Hamureac Oxana în numele inculpatului Bivol Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bivol Ion xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 12 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac